VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

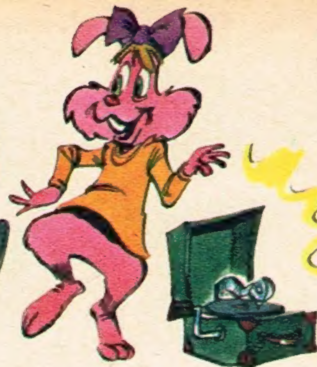
NR. 45 - 8 NOVEMBER 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

Bobo, als dit jasje past,
Heb je van de kou geen last.
Kies je laarsjes niet te klein,
Anders doen je tenen pijn!

Welke grapjas heeft een jasje, een laars en twee knopen in de tekening verstopt? En wie kan ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

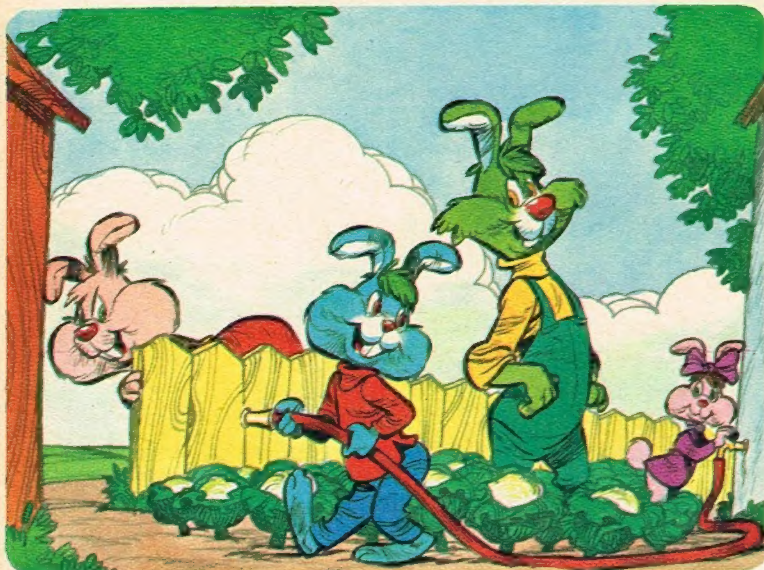

Krabbel Mama Boemsi Tsjoek-Tsjoek

Bobo

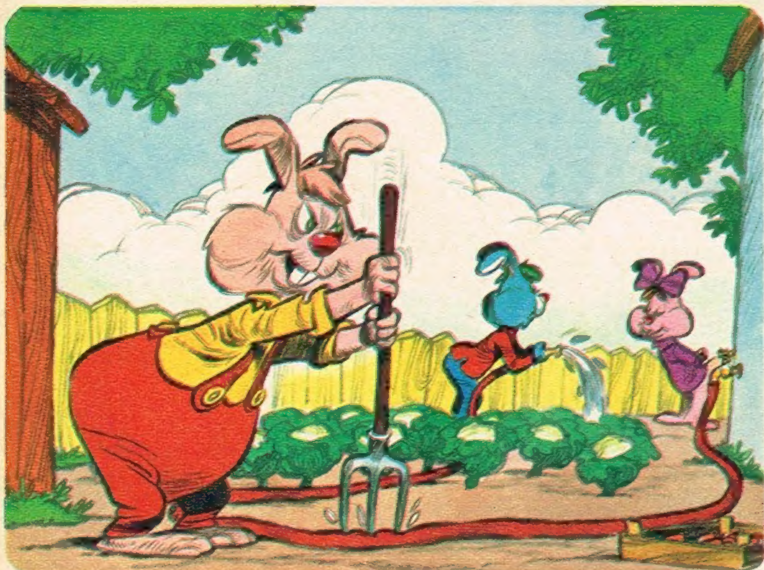
Bobo Konijn en zijn

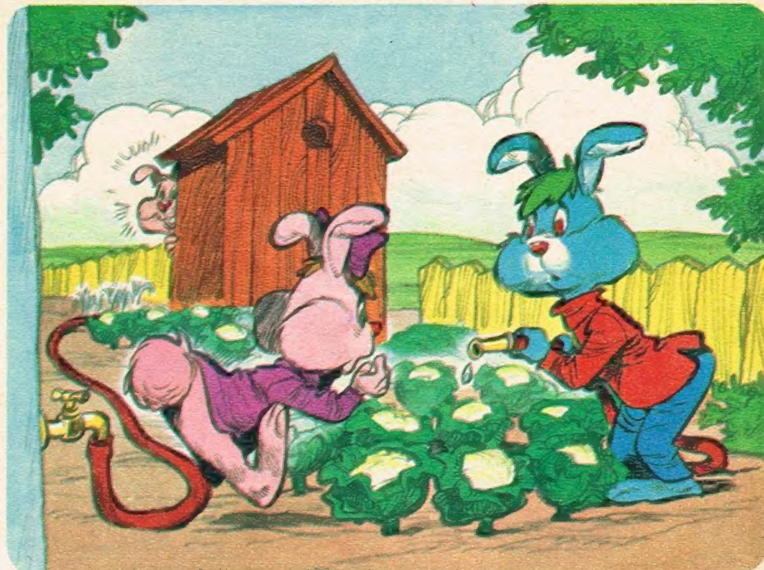
1. „Komen jullie mij helpen?" vraagt papa Konijn verrast aan Bobo en Krabbel. „Ja, papa, Krabbel en ik zullen uw sappige superkool eens besproeien," zegt Bobo. „Ze hebben veel water nodig, want de grond is droog." Papa is blij met zijn hulpjes. Nu kan hij ondertussen gaan werken op het knolletjesveld.

2. Maar wie staat daar te loeren naar de sappige superkool van papa Konijn? Het is dikke oom Slokop! Hij heeft altijd honger en hij is zó gulzig, dat hij best wat sappige superkool weg durft te halen. Maar Bobo en Krabbel mogen het natuurlijk niet zien. Die twee zijn druk in de weer met de slang.

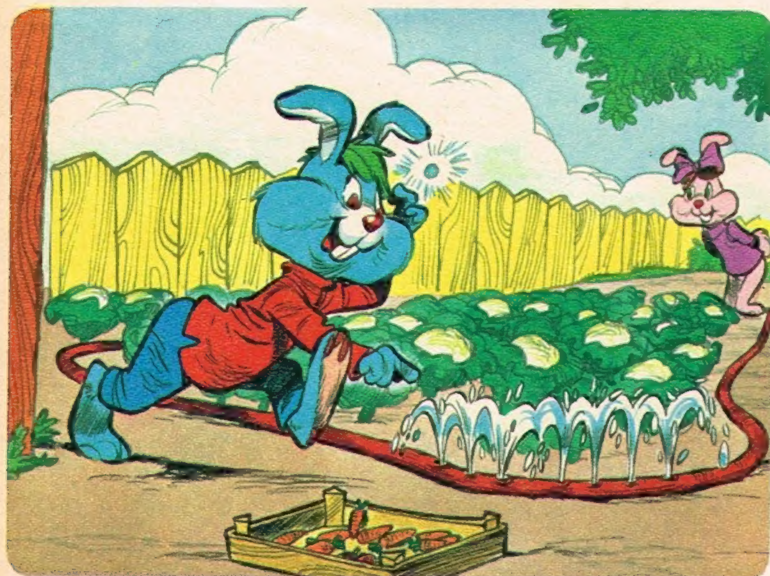
3. Waarom hoepelen ze niet op? denkt oom. Hij pakt een hooivork en prikt daarmee in de tuinslang. Hij prikt er zeven ronde gaatjes in. Door die gaatjes spuit het water weg. Nu kunnen Bobo en zijn zusje niet meer spuiten. Goed zo, denkt oom Slokop, nu zullen ze wel weggaan en ik kan mijn buikje vol smullen.

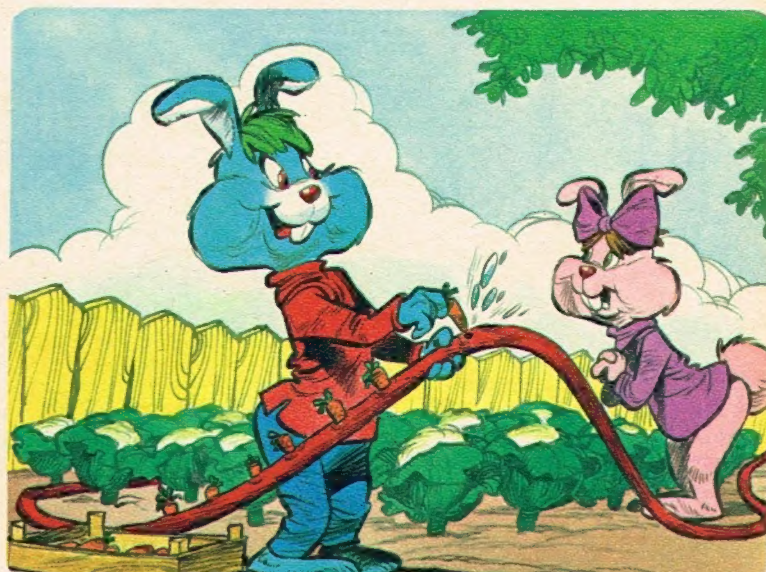
4. Bobo en Krabbel kijken elkaar verbaasd aan. „Het water is op," zegt Krabbel. „Ik denk dat de kraan leeg is. Wat jammer! Papa's sappige superkool heeft nog zo'n dorst! Maar Bobo weet wel beter. De kraan is niet leeg. Hij gaat eens op onderzoek uit om te zien wat er aan de hand is. Wat is er gebeurd?

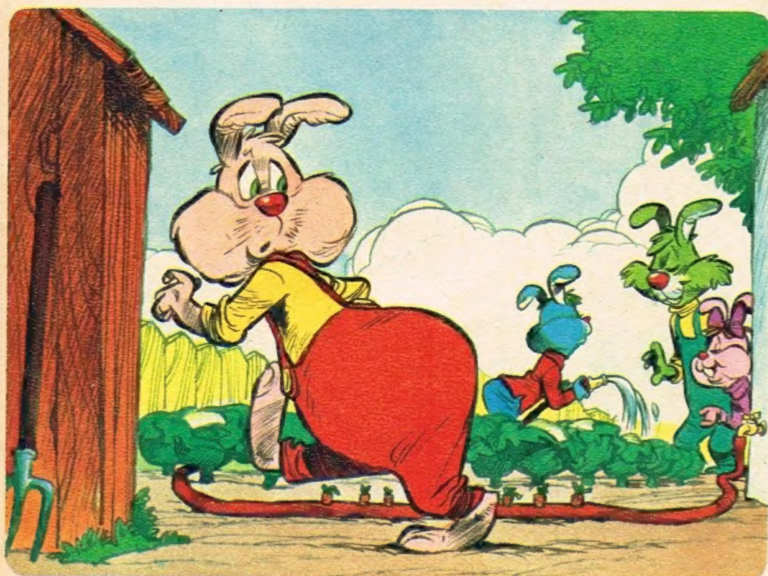
vrolijke familie

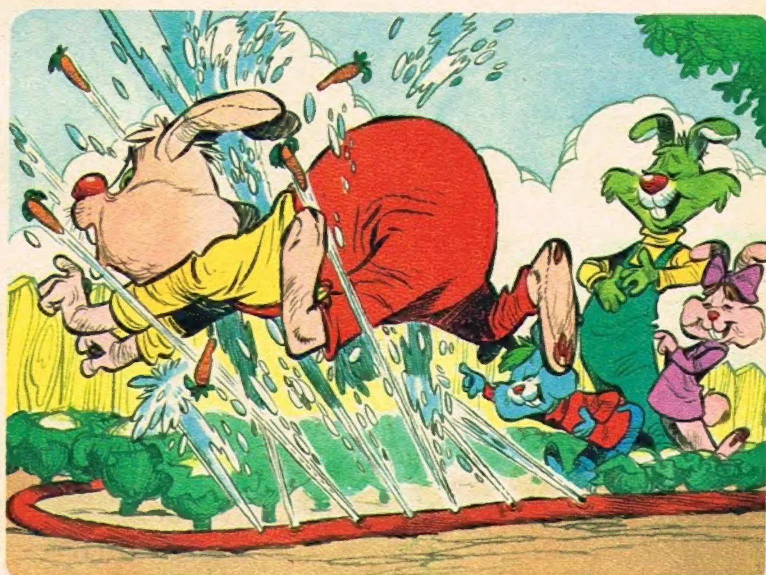
5. Aha, hij ziet het al. Er zitten gaatjes in de slang. Die zijn er niet vanzelf in gekomen. Wie heeft dat gedaan? Dat kan Bobo zo maar niet raden. Maar hij bedenkt wél iets om de gaatjes dicht te krijgen. Hij ziet een kistje met worteltjes. Dat is nou juist wat Bobo nodig heeft. Let maar op wat hij doet!.

6. Tjoep, tjoep, tjoep, in elk gaatje stopt hij een wortel. „Dat heb je knap uitgevonden," zegt Krabbel. „Daar ga ik papa eens bij halen." Haastig gaat ze papa roepen op het knolletjesveld. Wat kijkt oom Slokop nu op zijn dikke neus! Nu zijn de twee konijnekinders nóg niet weg! En in zijn buik knort en rommelt het.

7. Als ik tóch geen sappig superkoolblaadje kan pakken, kan ik net zo goed naar huis gaan, moppert oom in zichzelf. Met grote stappen gaat hij door de tuin. Maar de worteltjes beginnen te wippen in de gaatjes. Het water duwt tegen ze aan. Ze kunnen het haast niet meer tegenhouden. Help, ze wippen er weer uit!

8. Peng, peng, als oom over de slang stapt, krijgt hij zeven stralen water en zeven worteltjes tegen zich aan. Papa, Bobo en Krabbel zien het en lachen zich slap. Ze begrijpen dat oom de gaatjes in de slang heeft geprikt. Als je zo iets doet, mag je niet boos worden, als je een nat pak krijgt. Net goed voor hem!

Bobo staat met zijn neusje tegen de ruit van de speelgoedwinkel gedrukt. Wat een mooie dingen ziet hij daar allemaal!
Zou het speelgoed het leuk vinden, als Bobo het kopen zou?
Even leuk als de teddybeer uit ons versje?

DE TEDDY-BEER

Daar zat laatst voor de winkelruit
Een teddybeer: Bruintje van Ditten.
Die wilde zo dolgraag de winkel uit,
Hij had genoeg van dat zitten.

Hij wilde een keer met de autobus gaan,
En dan in de speeltuin gaan spelen.
Hij wilde een baasje, dat alles voortaan
Met Bruintje van Ditten wou delen.

Zijn melk en zijn papje. Zijn krentenbol:
Om beurten een slok of een hapje.
En 's avonds dan wilde hij onder de wol
In 't bed van zijn baasje, dat snap je.

Hij wou naar de brug, als die op werd gehaald,
En boten kijken: reusachtig!
Och, dacht hij, och, werd ik gekocht en betaald,
Ik kost toch maar drie gulden tachtig!

Toen kwam er een baasje. Hij zocht en hij zocht
En toen heeft hij Bruintje van Ditten gekocht.
En Bruintje van Ditten moest in een papiertje.
Gelukkig niet lang. Het was net een kwartiertje.

Wat is er met Bruintje van Ditten gebeurd,
Toen thuis het papiertje eraf was gescheurd?
Ze leefden gezellig, tevreden en blij
Als twee dikke vriendjes: het baasje en hij!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Meisjes spelen met poppen. Jongens én meisjes kunnen woordjes schrijven. Schrijf de letters netjes na!

pop eet pap

dit moet pop aan

pop zit

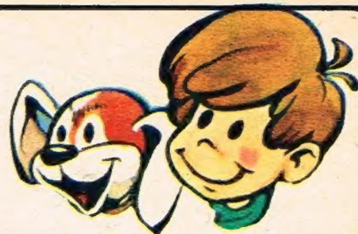
pop staat

pop ligt in bed

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

1. „Kijk eens, oom!" roept Heintje en hij wijst naar een plaat die voor een winkelruit hangt. „Kijk die meneer eens knap van de bergen glijden op zijn ski's." „Dát!" zegt oom Stuntel, „poe, dat kan ik ook. Vroeger ben ik dikwijls genoeg naar de wintersport geweest. Ik was altijd kampioen. Het gaat reuzefijn!"

2. Oom heeft zo staan opscheppen, dat hij thuis zijn ski's voor de dag gaat halen. Neef Heintje moet heel goed weten dat zijn oom even knap is als de man op de plaat. En hondje Flap ook. „Ik had u best eens willen zien op die lange latten," lacht Heintje. „Dat kan nu óók," zegt oom Stuntel. „Let maar eens op!"

3. Oom gaat met zijn ski's naar boven. Pats, hij slaat een vaasje van de kast. „Kijk uit, oom," roept Heintje. „Wat gaat u doen?" „Snap je dat nog niet?" lacht oom Stuntel.

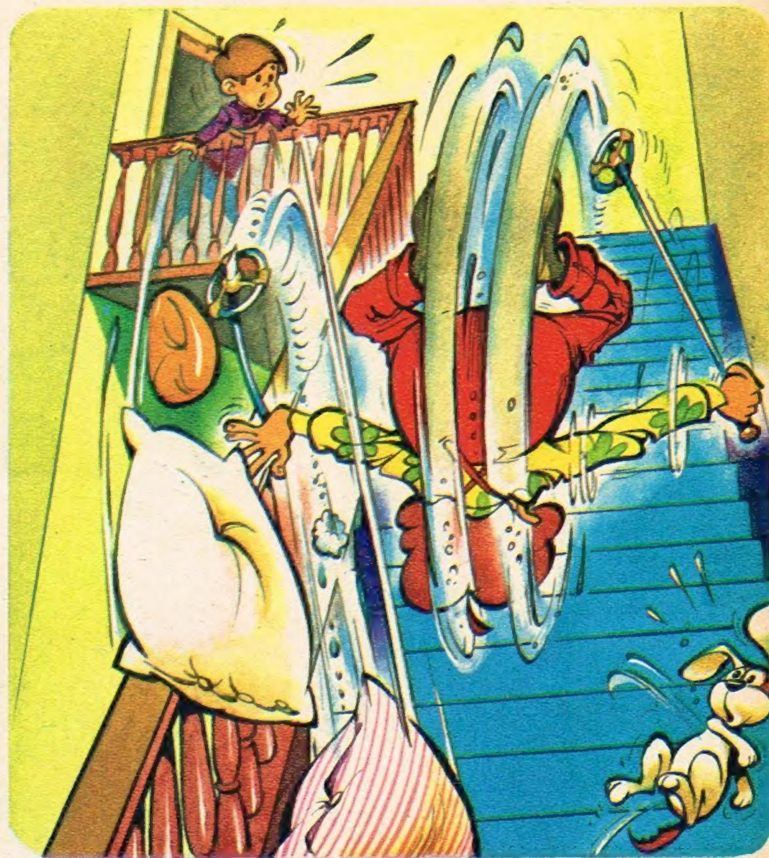
4. „De trap moet de berg voorstellen!" Boven aan de trap bindt oom zijn ski's onder zijn schoenen. Hij verbeeldt zich dat hij zo omlaag kan suizen!

5. Heintje wordt helemaal bleek als hij ziet wat voor een gevaarlijke stunt oom Stuntel uit gaat halen. Dat kan nooit goed aflopen. „Nee, oom, niet doen, oom!" brult hij nog, maar oom duwt hem weg. Heintje durft haast niet te kijken. Oom zou best zijn nek kunnen breken. En zijn armen en zijn benen en zijn wipneus!

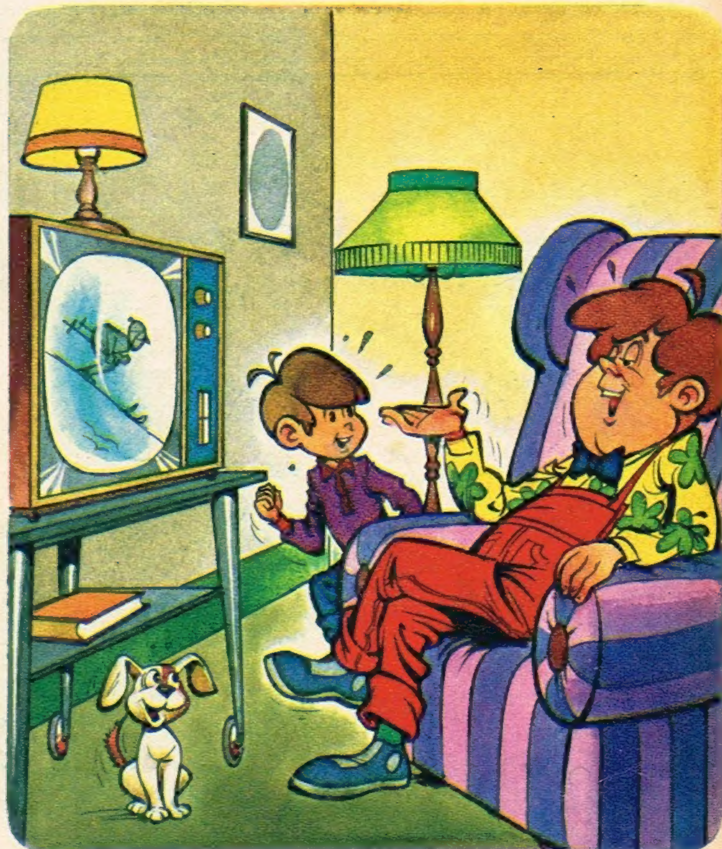
6. Hondje Flap denkt: wie zou er het eerst beneden zijn, oom op die gekke lange latten of ik op mijn korte pootjes! Eerst gaat het nog goed. Dan haakt oom met zijn ene ski achter een spijl van de leuning. „Nou slaat u over de kop, oom!" schreeuwt Heintje boven aan de trap. „Het gaat mis, ik heb u gewaarschuwd!"

7. Rollebollebol, wat maakt die oom een snoeksprongen. Maar zijn lieve neefje grist gauw alle kussens van zijn bed en gooit die naar beneden. Beter een zachte schuiver dan een harde, denkt hij. Hondje Flap is van schrik ook al achterover geslagen. Die baas van hem maakt ook zoveel kabaal. Dat komt van die latten!

8. Neef Heintje heeft de boel weer eens gered. Oom komt precies op een dik, zacht kussen terecht. Zijn ski's zijn gebroken, maar dat geeft niet. Beter gebroken ski's dan gebroken benen, moet je maar denken. „Heintje, jongen, bedankt voor het kussen!" schreeuwt oom. „En toch moet je me geloven: ik kan goed skiën!"

9. Ja, dat gelooft Heintje best. Ze gaan samen in de huiskamer zitten en zetten de televisie aan. Haha, daar is juist een uitzending van skiwedstrijden. „Zo deed ik dat nou ook," wijst oom. „Vroeger, toen ik naar de wintersport ging." Hondje Flap gaat met zijn rug naar het toestel zitten. Hij vindt het allemaal niks!

We wonen allemaal in een gele caravan

Tuut-tuut! De gele caravan is naar het land van de wijn gereden. Papa Zonnemans wil de wijnboer helpen met druiven plukken. Wist je dat ze van druiven wijn kunnen maken? Oma zegt: „Ik hou van wijn en daarom help ik met plukken." „Ik doe mee," zegt Lucie.

De tweeling doet de druiventrossen in een grote ton. De wijnboer kijkt lachend toe. Hij vindt het niet erg dat Peter stilletjes van de druiven snoept. Hij heeft er genoeg. Maar de poesjes mogen niet in de ton klimmen. Druiven zijn niet voor poezen.

Marjo zet een schaal vol druiven op tafel. Wiesje zorgt voor een vaas met wijnranken. Mama Zonnemans draagt de borden aan voor het eten. Oom Wim speelt een wijnliedje. Daarom dansen Loekie en Anja met een trosje in iedere hand. Bas tekent ze uit.

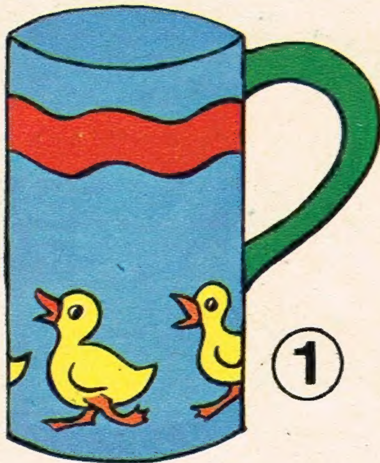
Opa is onder de wijnranken in slaap gevallen. Toch lust hij wel een glaasje wijn als hij wakker wordt. Foei Tippie, je mag opa niet likken. Ga liever bij de baby en de pop op de deken liggen! Ik wil ook naar het land van de wijn. En jullie dan?

Er zijn drie mandjes en drie druiventrossen in de tekening verstopt. Wie ze vindt mag een glaasje... melk!

BEZIG ZIJN MET BOBO

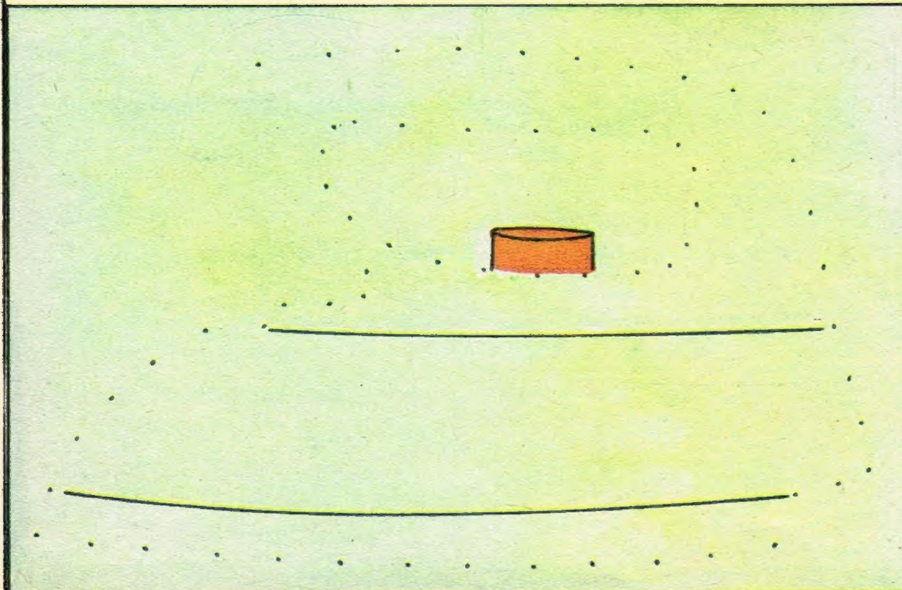

De pottenbakker maakte vier bekers met eendjes erop. Maar op een beker vergat hij iets. Kijk eens goed!

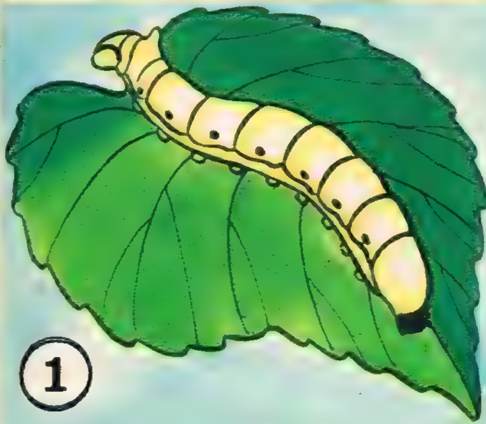

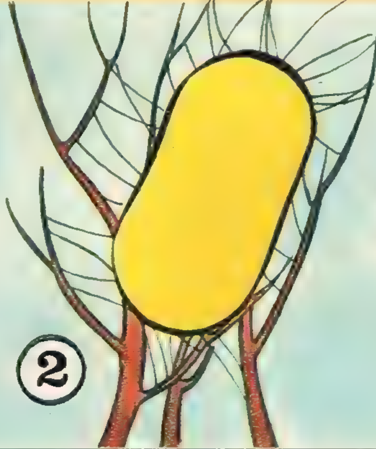
Kun je een mooie lijn trekken over de puntjes? Dan krijg je iets te zien, dat mama dikwijls nodig heeft.

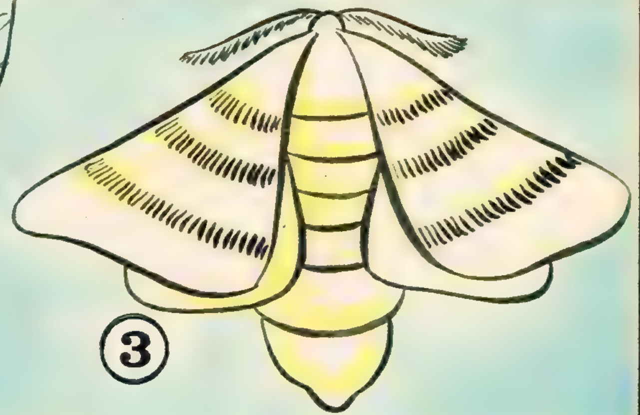

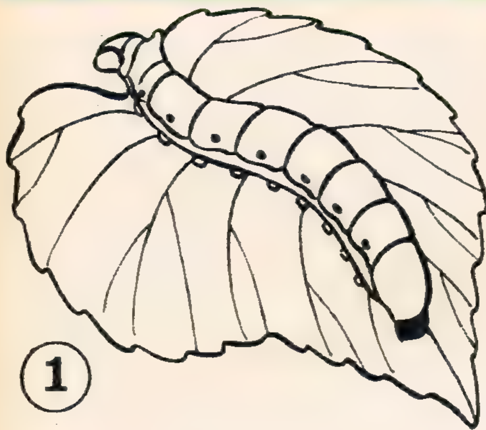
Drie kinderen en drie grote strandballen. Ga met je vinger langs de lijntjes, dan krijgt ieder zijn eigen bal terug.

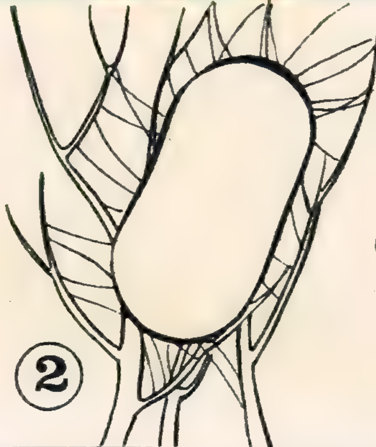
KIJKEN, KLEUREN, TEKENEN

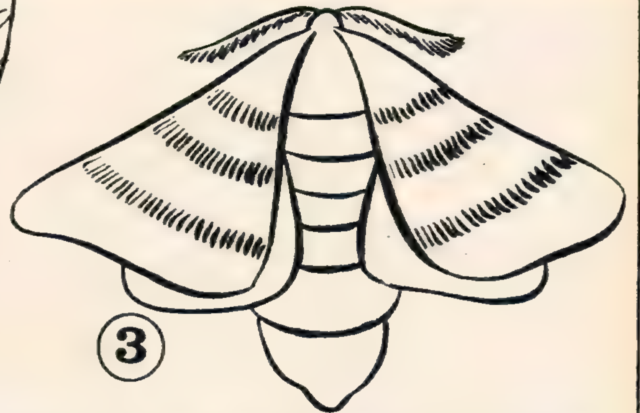

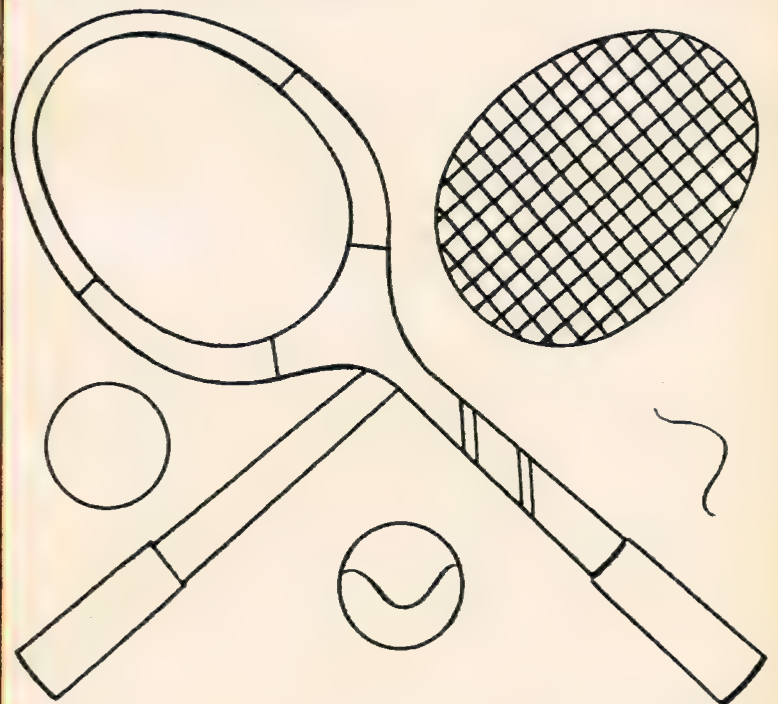

Weet je hoe de vlinders op de wereld komen? Eerst heb je een rups. Dat is plaatje 1. De rups rolt zich in een soort slaapzak van kleine draadjes. Dat is plaatje 2. Uit dat witte bolletje komt plotseling een mooie vlinder: plaatje 3. Bekijk de plaatjes goed en ga dan kleuren.

Op het tweede plaatje is heel wat voor je te doen. Kijk goed naar het eerste plaatje en probeer de lijntjes keurig na te tekenen. Als dat lukt vind ik je reuzeknap!

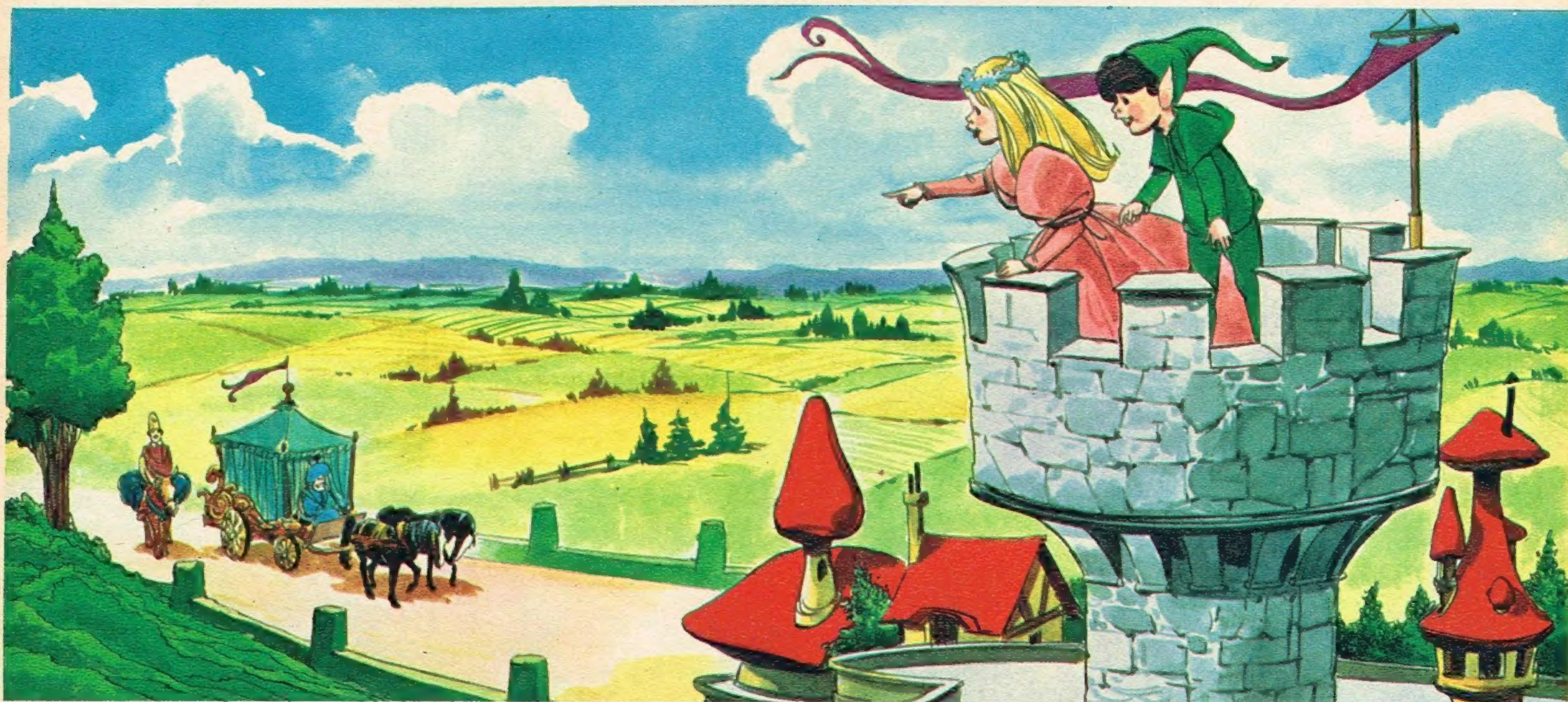
DE ZWARTE ROVER

De mama van Meta kon heerlijk visjes bakken.
Toen Meta 's morgens met mama naar de viswinkel mocht, had ze al trek in een lekker maaltje.
„Welke vis mag het zijn?" vroeg de visboer. „Haring, tong, schol, kabeljauw of makreel?"
Meta ging op haar tenen staan om boven de hoge toonbank uit te gluren.
Mama koos een paar malse, verse vissen uit, betaalde en ging met haar inkopen en haar dochtertje naar huis.
In de keuken legde ze de vis op het aanrecht.
Toen ging de telefoon.
Het was tante Loekie. Mama bleef een poosje met tante Loekie praten en Meta mocht ook een paar woordjes zeggen. Al die tijd lag de vis op het aanrecht. Tenminste, dat dachten mama en Loekie.
Maar het keukenraam stond een stukje open. Plotseling loerden er twee groene ogen naar binnen. Het waren de ogen van de zwarte zwerfpoes, die óók trek in een lekker maaltje had. Toen ze zag dat er geen mensen in de keuken waren, glipte ze naar binnen, sprong op het aanrecht en sleepte de lekkere vis met zak en al mee. Nog voor Meta en haar mama klaar waren met het telefoongesprek met tante Loekie, was de zwerfpoes met de vis verdwenen. Hals over kop naar buiten, de struiken in. Daar woonde ze met haar twee zwarte kindertjes.
„Waar heb ik nou toch de vis gelaten?" riep mama even later.
„Hier," wees Meta. „Hier hebt u het pakje neergelegd!"
Ze gingen overal zoeken. In het vergiet, in het aardappelmandje, in het aanrechtkastje, achter het afwasteiltje, maar ze vonden de vis niet.
„Er moet een rover in ons huis geweest zijn," riep Meta. „Een lelijke rover, die onze vis heeft weggehaald."
Die middag aten ze gebakken aardappelen met sla en een gebakken ei. En géén vis. Meta vertelde het verhaal tegen papa, tegen de buurvrouw en tegen haar vriendinnetjes: „Een rover heeft onze visjes weggehaald! Is dat niet gemeen?"
Hoe zou die rover er uit zien? dacht Meta.
Zou hij een lap voor zijn oog hebben en een zwarte stoppeltjeskin? Zo had de rover uit haar vertelselboek er ook uit gezien. Hij had vast een zak op zijn rug gehad, waarin hij de visjes had verstopt. Ze hoopte maar dat de politie de rover vinden zou en dat een agent de visjes terug zou brengen. Maar dat gebeurde natuurlijk niet.
Twee dagen later zat Meta met haar pop in de keuken. Ze was heel stil, want pop sliep. Op het aanrecht stond een schaaltje met spek.
Kom, dacht moeder zwerfpoes, die vis heeft me laatst zo heerlijk gesmaakt, ik ga eens kijken of ik mezelf nog eens zo lekker trakteren kan.
Ze loerde door het open keukenraam. Het was daarbinnen heel stil. Meta zat op de grond. De zwerfpoes zag haar niet zitten.
Plop! daar sprong ze van de vensterbank.
„Hu, help!" riep Meta en ze liet haar pop van haar schoot vallen.
De poes schrok ook. Ze kroop achter het fornuis.
„Een kat! Een kat!" schreeuwde Meta.
Mama kwam vlug aanlopen. Ze maakte het keukenraam wijd open en riep: „Ksst, kssst!"
De zwerfpoes maakte dat ze buiten kwam.
„Nu begrijp ik wie de rover van onze vis is geweest," zie mama. „Het was een zwarte rover! Die lelijke kat! Waar zou ze vandaan komen?"
Samen met Meta ging ze op zoek naar de kat. Ze zochten in alle struiken.
„Mauw, mauw," hoorden ze plotseling. Toen ze heel goed keken, zagen ze twee kleine poesjes in de struiken zitten. Wat verderop zat de grote zwerfpoes.
„Och ze hebben geen baasje en geen vrouwtje die voor ze zorgen," zei Meta. „Wat zielig, mama. De zwarte moederpoes moest wel gaan roven. Anders zouden ze doodgaan van de honger."
Nu had Meta al lang een poes willen hebben. Daarom lokte mama de zwerfpoes mee naar huis met een stukje worst. De twee kleintjes liepen met haar mee.
De zwarte rover mocht met haar kindertjes bij Meta blijven wonen.
Nu ze alle dagen volop melk en eten kreeg, hoefde ze nooit meer wat weg te halen.
De zwerfpoes werd een lieve, snorrende huispoes. Maar toch bleven ze haar ‚zwarte rover' noemen.
Als Meta het ergens over de zwarte rover had, dacht iedereen aan een boze man met een stoppeltjeskin en een lap voor zijn oog. Maar ze bedoelde de poes, die nu met haar kindertjes in een mooie poezemand woonde.

GA JE MEE NAAR

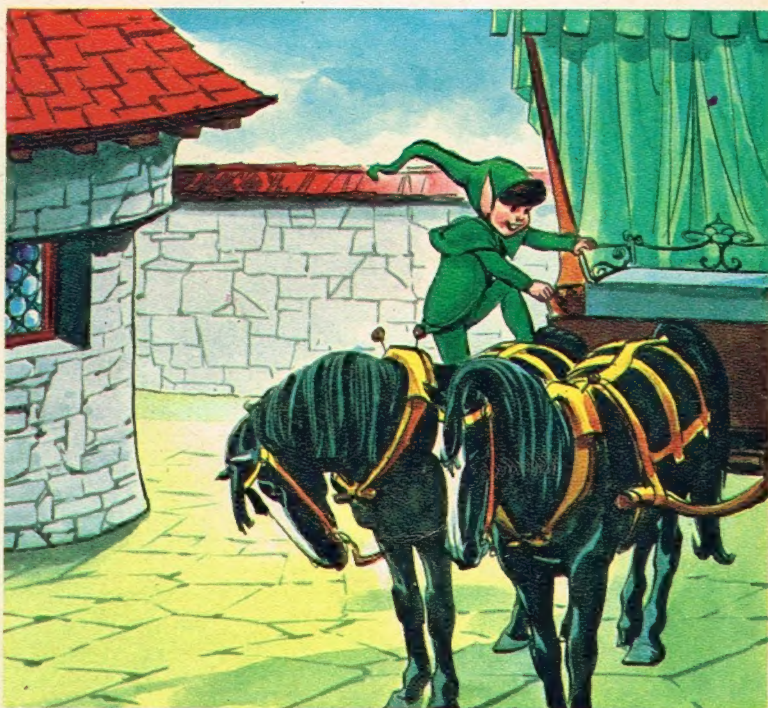

1. Op het paleis van de sprookjeskoningin staan wel zeven torens. Wanda, de kleine fee, en Pukkie, de sprookjesjongen, vinden het leuk om boven op zo'n toren te staan. Dan kunnen ze de wolken aaien. En ze kunnen heel ver uitkijken over het land. Vandaag zien ze iets heel bijzonders, beneden op de weg.

2. Daar komt een koets aan met allemaal gordijntjes erom. Wat een wonderlijke koets is dat! „En wat een fijne, zwarte paardjes!" roept Pukkie. „Waar zouden die vandaan komen?" „Waar ze vandaan komen, weet ik niet," zegt Wanda. „Maar ik weet wel waar ze naar toe gaan. Ze gaan naar de sprookjeskoningin, zie je wel?"

3. „Hooggeëerde koningin, ik zijn sultan Ali-Ben-Peperkoek! Ik hebben mooie kleden meegebracht uit verre oosten. Ik u geven alles cadeau!" „Dat is lief van u, Ali-Ben-Peperkoek," zegt de sprookjeskoningin verrast. „Kom gauw binnen, dan krijgt u een glaasje wijn." Wanda en Pukkie kijken nieuwsgierig toe.

4. Pukkie vindt het niet zo leuk, dat die sultan alleen maar kleden heeft meegebracht. Daar geeft de kleine sprookjesjongen niets om. Daarom glipt hij naar buiten, waar de koets met de paardjes staat. Pukkie klimt erop. Hij wil koetsier gaan spelen. Hij grijpt de teugels en roept: „Vort, kssst, rijden maar!"

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 31 92 00. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) ƒ 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo. Artwork by Eurostudio, Milan.

SPROOKJESLAND?

5. De paardjes denken dat het echt is en beginnen te draven. Wanda hoort Pukkie schreeuwen en ze hoort ook het geklak van de paardehoefjes. Ze kijkt door het raam en ziet wat er gebeurt. „Gauw, we moeten gaan helpen!" roept ze tegen de sprookjeskoningin. De sultan, de hofdames en alle bedienden schrikken.

6. Ze lopen allemaal naar buiten. Maar Wanda heeft haar toverstokje meegenomen. Ze gooit het stokje naar de hollende paarden. „Sta stil, sta stil!" schreeuwt ze. Meteen staan de paarden stil. Door de schok tuimelt Pukkie voorover op de grond. „Och, arme jongen!" zegt sultan Ali-Ben-Peperkoek. „Hij vallen!"

7. „Eigen schuld," moppert de sprookjeskoningin. „Het was erg ondeugend van je om met de koets te gaan rijden." „Maar ik deed het om te spelen," huilt Pukkie. Gelukkig is de sultan helemaal niet boos. Hij laat de koets naar het plein voor het paleis terugbrengen. Pukkie mag daarbinnen eens een kijkje gaan nemen.

8. Het ziet er prachtig uit in de koets van de sultan. Nu Pukkie de kleden goed bekijkt, vindt hij ze toch wel erg mooi. Het dochtertje van de sultan komt hem een schaal vol lekkers brengen. „Mag ik ook binnenkomen?" vraagt Wanda vanachter het gordijn. Natuurlijk mag ze dat. Er is lekkers genoeg. Ook voor haar!

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

KEN JE MIJ? VRAAGT HET SCHAAP

Ken je het liedje van „Slaap, kindje, slaap, daarbuiten loopt een schaap"? Dat schaap ben ik. In plaats van boterhammen eet ik gras. Mijn kinderen heten lammetjes. Ik heb een vacht van warme wol. Soms word ik geschoren. De mensen maken wollen kleren van mijn krulletjes. Dag, jongens en meisjes! Nu kennen wij elkaar!

